

Sigrid Mortensens Historie

Natt til den 21. februar
bråvåknet jeg ved 0345
tiden ved at senga stod og
gynget. Det første som slo
meg var: JORDSKJELV!

Jeg kasta på meg klærne
og spurta ned trappa. Fant
ut at det var tryggest å
være et sted jeg kom meg
raskt ut i tilfelle kåken skulle
ramle sammen, noe som
ikke er helt usannsynelig...

Jeg traff Dag inne på
rommet der
jordskjelvmåleren står.
Måleren vi har tilhører
Geoteknisk institutt ved
Universitetet i Bergen, og
som vi sender dataene til
etterhvert.

Etter en liten stund kom
Kåre med håret rett til værs
og lurte på hva som stod
på. Han trodde det bare var
vinden som tok tak...

Eirik (syvsoveren nevnt i
forrige nummer. Red.anm.)
så vi ikke noe til før et
stykke ut på neste dag!!

PS. Etter jordskjelvet har
ikke huset knirka, knaka og
smelt så mye, så kanskje
ting falt litt på plass.

Sigrid

Dag F. Fjelds historie

Jeg var hadde nettopp gjort
unna 3-opsen og var på vei
opp trappa for å legge meg.
Da hørte jeg en stor lyd ifra
vest og den skrøplige
brakka bygynete å knake og
riste.

En diger flokk med 800-
kilos bjørner tenkte jeg og
gikk roleg ut i yttergangen
og fant frem signalpennen
for å skremme de unna, slik
at jeg kunne gå å sove.

Jeg åpna døra, men så
bare en tre-fire grønne
elefanter som lista seg
unna med et par tomme
europaller. Tjuvpakk, tenkte
jeg, men det kan jo ikke
være de som lager slik
leven.

Tenkte meg så litt om og
kom frem til at det kanskje
kunne være et jordsjelv.
Jeg gikk så inn til
jordskjelvmaskina vår og
der for alle grafene i taket.
Det var litt skuffende.

Dag